

bring denne Myel. Den obetydligaste Recommendation är här för en Utlänning tillräckelig, at vinna tillträde i de största Husen. För en half Riksdaler, ja för ännu mindre stå alla Palatser, Gallerier och Villas i Rom öpne för Utlänningen. Höfligheten i detta fall går så vida, at äfwen Förstliga Personer begifwa sig utur sina Boningsrum, för at låta nyfikne Utlänningar fritt få bese dem. Det är dock sant, at Höghmodet har wäl ock däruti stor del: 'y hwad kan mera smickra Ugaren, än offentlig förundran öfwer des Skatter, et Hoford, som strömar ifrån alle Rippar, och hwaraf alla Rese-beskrifningar gifwa återställ.

En nedlåtande Höflighet är eljest icke något egentligt drag i Romerske Adels Character, hwilken måstedels är icke så mycket stolt som höghdragen. Emedan fast alla de stora Familierne råfna Pfwar ibland sina Underlige, och des: Christi Ståthållare tilmåta sig King öfwer Monarcher; så inbilla sig de Romerske Förstarne, at kunna göra anspråk på lika King med Prinsar af Kongliga Hus. Hertil komma deras Palatsers Storhet och Pragt, de många Konstwerken i deras Gallerier, och wiså Rättigheter som de äga i Staden Rom. Öfwanbemålte Tillträde, som de förkunna Utlänningar i sine Palatser, är egentligen ej annat än et Tillträde, eller Tilstånd at wisa sig i de så kallade Conversationi, hwilka man icke kan föreställa sig nog ledsamma. Man spelar, pratar och försmåktar af törst, hwars stillande dock under et så warmt Luftstrek är et hufwudsakligt Lifsbefoh. Allenast i några få Hus uti Rom gifwas Förfriskningar; i alla andra få Conversations-gästerna